

Sách Đa-ni-ên - Số sáu mươi bảy

Những cái nhìn tiên tri: Hồi giáo, ngày 11 tháng 9 năm 2001, và Ngày Gió Đông

Jeff Pippenger

2024-01-31

Hồi giáo thuộc tai họa thứ ba đã bước vào lịch sử tiên tri vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và ngay lập tức bị kiểm chế. Vào thời điểm đó, mưa cuối mùa bắt đầu rơi, nhưng nó đã được "đo lường".

Theo chùng mực, khi nó vươn ra, Ngài sẽ tranh luận với nó; Ngài kìm giữ cơn gió dữ của mình trong ngày gió đông. Bởi vậy, tội lỗi của Gia-cốp sẽ được tẩy sạch; và đây là toàn bộ kết quả để cất đi tội lỗi của người: khi người làm cho mọi hòn đá của bàn thờ như những đá vôi bị đập nát, thì các lùm cây thờ và tượng chạm sẽ không còn đứng vững. Dù vậy, thành kiên cố sẽ trở nên hoang vu, chỗ cư trú bị bỏ phế, bị để lại như đồng hoang; tại đó bò con sẽ ăn cỏ, tại đó nó sẽ nằm xuống và ăn trụi các cành của nó. Khi các cành của nó khô héo, chúng sẽ bị bẻ gãy; đàn bà đến và nhóm lửa đốt chúng; vì ấy là một dân không có sự hiểu biết; vì vậy, Đấng đã làm ra họ sẽ không thương xót họ, và Đấng đã nắn nên họ sẽ không tỏ ân huệ cho họ. Trong ngày đó sẽ xảy ra rằng Chúa sẽ đánh sảy từ lòng sông cho đến khe Ai Cập, và hồi con cái Y-sơ-ra-ên, các người sẽ được nhóm lại từng người một. Trong ngày đó sẽ xảy ra rằng kèn lớn sẽ được thổi, và những kẻ sắp hư mất trong đất A-si-ri cùng những kẻ bị xua đuổi trong đất Ai Cập sẽ đến và thờ phượng Chúa trên núi thánh tại Giê-ru-sa-lem. Ê-sai 27:6-13.

“Ngày của gió đông” báo hiệu sự đến của mưa muộn, và cũng của Hồi giáo trong tai họa thứ ba. Nó cũng đánh dấu sự khởi đầu của thời kỳ lịch sử trong đó “tội lỗi của Gia-cốp được gột sạch.” Ngày của gió đông đã đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và vào thời điểm đó sự phán xét những người còn sống bắt đầu. Sự phán xét những người còn sống là công việc kết thúc của thiên sứ thứ ba, và chính tại đó việc loại bỏ tội lỗi của một trăm bốn mươi bốn nghìn người bắt đầu. Đó là điều Ê-sai muốn nói khi ông viết, “Bởi điều này.”

Những lời dẫn đến “Bởi điều này,” là: “Theo chùng mực, khi nó nảy nở, người sẽ tranh luận với nó: người ấy kìm giữ cơn gió dữ của mình trong ngày của gió đông.” “Bởi điều này,” đang xác định những lẽ thật thử thách cụ thể thanh tẩy tội lỗi khỏi những người được biểu trưng bởi Gia-cốp. Những lẽ thật đó bao gồm biến cố (9/11), đánh dấu sự đến của mưa muộn. Những lẽ thật đó bao gồm định nghĩa mưa muộn là “một sứ điệp”, và “sứ điệp” là Hồi giáo. Nó bao gồm lẽ thật rằng “gió đông” là Hồi giáo của Khốn nạn thứ ba, và bao gồm cả đặc điểm tiên tri về sự kiểm chế tiếp theo của Hồi giáo (kìm giữ).

Chính sự thử thách được tượng trưng bởi "cuộc tranh luận", vốn bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Jeremiah, khi đại diện cho sự thất vọng thứ nhất, đã được khuyên hãy "trở lại" cùng Đức Chúa Trời và tách điều quý khỏi điều đê tiện. "Hoa trái" của sứ điệp thử thách tạo ra hai loại người thờ phượng.

Sự phán xét dành cho những kẻ ngu dại được mô tả là: “khi Ngài khiến mọi hòn đá của bàn thờ trở thành như đá phấn bị đập vỡ nát, thì các lùm cây thờ thần và các hình tượng sẽ không còn đứng vững.” Ê-sai đang nhắc đến lời tuyên án chống lại những kẻ làm đảo lộn mọi sự trong các chương hai mươi tám và hai mươi chín. Họ là những người không thể hiểu cuốn sách đã được niêm phong. Công việc (hoa quả) của kẻ ác được coi như đất sét của thợ gốm.

Vì vậy, kìa, Ta sẽ làm giữa dân này một việc lạ lùng, thật là một việc lạ lùng và kỳ diệu: vì sự khôn ngoan của những kẻ khôn ngoan của họ sẽ tiêu mất, và sự hiểu biết của những kẻ thông sáng sẽ bị che giấu. Khốn thay cho những kẻ ra sức giấu kín mưu kế của mình khỏi Chúa, làm việc trong bóng tối mà nói: Ai thấy chúng ta? Ai biết đến chúng ta? Thật vậy, các người đã đảo lộn mọi sự, coi thợ gốm như đất sét: vì há công việc lại nói về người làm ra nó rằng: Người không làm ta sao? hay vật được nắn nên lại nói về người nắn nên nó rằng: Người chẳng có hiểu biết sao? Ê-sai 29:14-16.

Công việc của kẻ ác sẽ như đất sét của thợ gốm, và trong chương hai mươi bảy, công việc của họ được mô tả tương tự, như những hòn đá phấn bị đập tan. Đá phấn hay đất sét của thợ gốm rất dễ bị đập thành bột; và biểu tượng về công việc khiến “tất cả các hòn đá của bàn thờ như những hòn đá phấn bị đập nát,” đồng thời phá dỡ “các lùm cây và hình tượng” để chúng “không còn đứng vững,” chính là công cuộc cải chánh của vua Giô-si-a. Trong cuộc phục hưng và cải chánh cuối cùng, được biểu trưng bởi cuộc cải chánh của Giô-si-a, cơ cấu tổ chức của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm sẽ trở nên hoang tàn, vì “thành có lũy sẽ trở nên hoang vu, nơi ở bị bỏ phế, và để mặc như hoang mạc.” Mọi công trình của họ, tức là hàng nghìn nhà thờ, trường học, cao đẳng, đại học, bệnh viện và các tòa nhà văn phòng khắp thế giới, sẽ theo lời tiên tri bị đập nát thành thứ bột vô giá trị.

Tập thể thành viên cũng sẽ trở nên tiêu điều, vì những "kẻ chẳng hiểu biết" sẽ như những "cành" "khô héo" mà "sẽ bị bẻ rời" "và bị đốt cháy," vì "Đấng đã dựng nên họ sẽ không thương xót họ, và Đấng đã nắn nên họ sẽ không ban cho họ ân huệ nào."

Khi sự tách biệt mà sứ điệp thử thách mang lại đã hoàn tất, tiếng nói thứ hai của Khải Huyền chương mười tám kêu gọi bày chiên khác của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn, vì trong ngày ấy "sẽ xảy ra" "rằng cái kèn lớn sẽ được thổi, và những kẻ sắp bị diệt vong trong xứ A-sy-ri, và những kẻ bị xua đuổi trong xứ Ê-díp-tô, sẽ đến và thờ phượng Chúa trên núi thánh tại Giê-ru-sa-lem."

Đoạn Kinh Thánh (Ê-sai 27:8-13) mà chúng ta đang xem xét xác định lịch sử tiên tri bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và minh họa sự thử thách và thanh tẩy những người sau cùng sẽ kêu gọi bày chiên khác của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Những câu mở đầu của cùng chương đó nêu lên một bài ca sẽ được hát trong chính giai đoạn lịch sử ấy.

Trong ngày ấy, hãy hát về nó: “Một vườn nho rượu vang đỏ.” Ta, Đức Chúa, giữ gìn nó; Ta sẽ tưới nó mọi lúc; để không ai làm hại nó, Ta sẽ canh giữ nó ngày đêm. Con thịnh nộ chẳng ở trong Ta; ai dám đem bụi gai và gai góc ra chống lại Ta trong chiến trận? Ta sẽ xông qua chúng, Ta sẽ thiêu đốt chúng hết thảy. Hoặc hãy để người ấy nắm lấy sức mạnh của Ta, để người ấy làm hòa với Ta; hỡi người ấy sẽ làm hòa với Ta. Ngài sẽ khiến hậu duệ của Gia-cốp cắm rễ; Y-so-ra-ên sẽ nở hoa đâm chồi, và làm đầy mặt đất bằng trái. Ngài có đánh phạt nó như Ngài đã đánh phạt những kẻ đã đánh nó chăng? Hay nó có bị giết theo như sự tàn sát

những kẻ đã bị Ngài giết chăng? Ê-sai 27:2-7.

Bài ca về vườn nho là bài ca trước hết xác định dân của Đức Chúa Trời như một vườn nho mà Ngài đã yêu thương và chăm sóc. Sau đó, bài ca đưa ra lời hứa về sự chấp nhận dành cho bất cứ ai muốn nắm lấy sự công chính của Đấng Christ. Kế đến, bài ca nêu lên lời hứa về sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh, được tượng trưng bằng hai giai đoạn mưa. Giai đoạn mưa thứ nhất làm hoa nở và nụ nhú lên, còn giai đoạn thứ hai làm cho đất tràn ngập hoa trái.

Bài ca về vườn nho là bài ca xác định khoảng thời gian khi Đức Chúa Trời đi qua một dân được chọn trước đây, đồng thời lập giao ước với một dân được chọn mới. Các câu từ tám trở đi chỉ đơn giản là lặp lại và mở rộng các câu mở đầu của chương. Câu đầu của chương xác định cùng một sự kiện, được gọi là “ngày gió đông” ở câu tám.

Trong ngày ấy, Đức Chúa Trời sẽ dùng thanh gươm sắc bén, lớn và mạnh của Ngài để trừng phạt Leviathan, con rắn lượn nhanh, tức là Leviathan, con rắn quanh co; và Ngài sẽ giết con rồng ở trong biển. Ê-sai 27:1.

Con rồng là Sa-tan, nhưng theo nghĩa thứ yếu, nó là La Mã ngoại giáo.

Do đó, tuy con rồng chủ yếu đại diện cho Sa-tan, nhưng trong nghĩa thứ yếu, nó là biểu tượng của La Mã ngoại giáo. Đại Tranh Chiến, 439.

Mười vua của La Mã ngoại giáo, được đề cập trong Đa-ni-ên chương bảy và Khải Huyền chương mười hai, tượng trưng cho mười vua trong Khải Huyền chương mười bảy vào những ngày sau rốt.

“Các vua, các nhà cai trị và các thống đốc đã tự đặt lên mình dấu ấn của kẻ chống Đấng Christ, và được mô tả như con rồng đi giao chiến với các thánh—những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin nơi Đức Chúa Giê-su.” Lời chứng cho các mục sư, 38.

Câu 1 của Ê-sai 27 xác định sự khởi đầu của sự phán xét con rồng, vốn bắt đầu vào ngày của gió đông, vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Sự phán xét các vua trên đất, cùng các đối tác thương nhân theo chủ nghĩa toàn cầu của họ, được hoàn thành khi cấu trúc tài chính của thế giới bị hủy diệt bởi một "gió đông", giữa lòng "biển cả".

Vì kia, các vua đã nhóm lại, họ cùng nhau đi ngang qua. Họ thấy điều ấy thì lấy làm kinh ngạc; họ hoảng hốt và vội vã chạy trốn. Nỗi sợ hãi chiếm lấy họ tại đó, và đau đớn như người đàn bà chuyên dạ. Chúa bẻ gãy các tàu của Ta-rê-si bằng cơn gió đông. Thi Thiên 48:4-7.

Ê-sai chương hai mươi bảy, các câu một đến bảy, được lặp lại và khai triển thêm trong các câu tám đến mười ba. Đoạn này cho thấy rằng trong “ngày gió đông”, các vua chúa và thương nhân trên đất sẽ đối diện với nỗi sợ hãi, và nỗi sợ ấy gia tăng xuyên suốt lịch sử kể từ thời điểm đó. Nỗi sợ đó chỉ ra những bước đi thiếu lý trí và vội vã của các nhà toàn cầu hóa cấp tiến trên Trái Đất kể từ ngày 11 tháng 9 năm 2001, khi họ thúc đẩy nghị trình của mình xa hơn và quyết liệt hơn mức hợp lý có thể kỳ vọng. Sa-tan, và những đại diện của hắn—là các thương nhân và vua chúa trên đất (những người theo chủ nghĩa toàn cầu)—như những biểu tượng của con rồng, biết rằng thời gian của họ chẳng còn bao lâu.

Vì vậy, hỡi các tầng trời và những ai cư ngụ trong đó, hãy vui mừng. Khôn cho những kẻ cư ngụ trên đất và trên biển! Vì ma quỷ đã xuống cùng các ngươi với cơn thịnh nộ lớn, bởi nó biết rằng nó chỉ còn ít thì giờ. Khải Huyền 12:12.

Ngày gió đông, vốn đã gây ra cuộc khủng hoảng kinh tế năm 2001 và chỉ ngày càng tồi tệ hơn, bắt chập những gì truyền thông theo chủ nghĩa toàn cầu cố gắng khẳng định, chính là vấn đề mà thế giới phải đối mặt vào thời điểm con rồng biết thời gian của nó không còn nhiều. Khi ấy nó gia tăng các động thái nhằm kiểm soát toàn bộ trái đất, và nó làm như vậy khi "Tai họa" (Tai họa thứ ba) được giáng trên "những người cư ngụ trên đất và trên biển."

Sự xuất hiện của Hội giáo thuộc Tai ương thứ ba (gió đông) vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 đã tạo ra một thảm họa kinh tế, buộc những người theo chủ nghĩa toàn cầu phải đẩy nhanh các nỗ lực của họ nhằm áp đặt một chính phủ toàn cầu lên hành tinh Trái Đất. Tuy vậy, Hội giáo vẫn tiếp tục làm tròn vai trò của mình. Có lẽ sự mặc khải hệ trọng nhất về Hội giáo như một biểu tượng trong lời tiên tri Kinh Thánh được tìm thấy trong lần đề cập đầu tiên đến Hội giáo.

Và thiên sứ của Đức Giê-hô-va nói với nàng: Kia, ngươi đang mang thai, sẽ sinh một con trai, và sẽ gọi tên nó là Ích-ma-ên; vì Đức Giê-hô-va đã nghe nỗi khôn khổ của ngươi. Nó sẽ là một người hoang dã; tay nó sẽ chống lại mọi người, và tay mọi người sẽ chống lại nó; và nó sẽ cư ngụ trước mặt tất cả anh em mình. Sáng thế ký 16:11, 12.

Lời Đức Chúa Trời không bao giờ thất bại. Khi Hội giáo tiếp tục gây ra đau đớn như người đàn bà chuyên dạ, một số người, dù có thể chấp nhận rằng Hội giáo được nhận diện trong lời tiên tri Kinh Thánh, vẫn chưa nắm bắt được sự thật hiển nhiên trong hai câu ấy. Một số người có thể hiểu rằng chính Hội giáo tập hợp mọi người trên toàn trái đất lại để chống lại một kẻ thù chung, và điều này dĩ nhiên là đúng. Tuy nhiên, cụm từ cuối trong câu ấy mới là sự thật nghiêm trọng hơn. Thế giới đã bị chấn động bởi ngày 11 tháng 9 năm 2001, và gần đây lại bị chấn động một lần nữa bởi cuộc tấn công ngày 7 tháng 10 năm nay của Hamas chống lại Israel. Nhưng không ai sẵn lòng nhận ra rằng tinh thần chiến tranh và sự hủy diệt bất ngờ đang "ở trước mặt tất cả" anh em của Ishmael.

Sẽ có loại tàn phá nào xảy ra khi có một cuộc tấn công bất ngờ do các quốc gia Hồi giáo như Ả Rập Xê Út, Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, Qatar, Kuwait, Brunei và Bahrain tiến hành? Thần khí của Ishmael ở trong "tất cả anh em của ông", và những cuộc chiến tranh cho đến nay gắn liền với Tai họa thứ ba từ các nước như Afghanistan hoặc Iraq sẽ rất khác khi lời tiên tri về Ishmael được ứng nghiệm trọn vẹn. Pakistan có bao nhiêu bom hạt nhân?

Đặc tính tiên tri của chiến tranh Hồi giáo, như được thể hiện trong Tai ương Hội giáo thứ nhất và thứ hai, là những cuộc tấn công đột ngột, bất ngờ. Các quốc gia Hồi giáo giàu có có đủ nguồn lực tài chính để bí mật có được hoặc chế tạo các loại vũ khí tinh vi và gây chết người hơn cả máy bay nạp đầy nhiên liệu, bom xe, lốp xe bị đốt, hiệp dâm và dao hay không? Có nên tin vào Lời của Đức Chúa Trời không?

Tất cả những viên ngọc trong giấc mơ của Miller trở thành những lẽ thật thử thách trong những ngày sau rốt, ít nhất cũng ở thực tế rằng những lẽ thật ấy đã bị bác bỏ và lời tiên tri cho biết chúng sẽ được khôi phục. Nhưng một số viên ngọc ấy, như công việc của Đấng Christ trong đền thánh

trên trời và Hồi giáo thuộc tai vạ thứ ba, chỉ ra những dự ngôn chỉ được ứng nghiệm vào chính những ngày sau đó. Một điều đại diện cho công việc của Đấng Christ trong Nơi Chí Thánh, chắc chắn là một lễ thật thử thách hiện tại, và điều kia chỉ ra sứ điệp của Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm, vốn cũng là một lễ thật thử thách hiện tại.

Sợ chỉ đan kết phong trào Millerite với thời kỳ cuối cùng vào năm 1844, mà đến lượt nó giới thiệu phong trào của một trăm bốn mươi bốn nghìn, chính là “bảy lần”, viên ngọc đầu tiên của Miller và cũng là điều đầu tiên bị gạt sang một bên khi Phong trào Phục Lâm rời bỏ các neo xưa. Một trăm hai mươi sáu năm từ cuộc phản loạn năm 1844 đến thời kỳ cuối cùng năm 1844 tượng trưng cho “bảy lần”. Con số hai nghìn năm trăm hai mươi được chia thành hai giai đoạn một nghìn hai trăm sáu mươi; và một phần mười, hay “phần mười”, của một nghìn hai trăm sáu mươi là một trăm hai mươi sáu. Hòn đá mà thợ xây loại bỏ trải dài đủ để nối liền phong trào thứ nhất và cuối cùng của ba thiên sứ. Qua đó, nó xác định rằng lễ thật về “bảy lần” cũng là một lễ thật thử nghiệm hiện tại, và rằng đó là lễ thật không còn chỉ là viên đá nền tảng, mà trở nên đá đầu góc.

Giờ đây, chúng ta sẽ thôi xem xét sự gia tăng hiểu biết trong phong trào Millerite, được mô tả qua khái tượng về sông Ulai trong sách Daniel, và chuyển sự chú ý sang khái tượng về sông Hiddekel, khái tượng đại diện cho sự gia tăng hiểu biết trong phong trào của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Tiếp theo, chúng ta sẽ bắt đầu bằng việc xem xét bốn thế hệ của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm trải dài trong 126 năm, từ 1844 đến 1970.

Chúng ta sẽ bắt đầu nghiên cứu đó trong bài viết tiếp theo.

Vào năm thứ sáu, tháng thứ sáu, ngày mồng năm trong tháng, khi tôi đang ngồi trong nhà mình, và các trưởng lão của Giu-đa đang ngồi trước mặt tôi, thì bàn tay của Chúa Giê-hô-va ngự trên tôi tại đó. Bấy giờ tôi nhìn xem, và kìa, có một hình dạng trông như lửa: từ nơi thất lưng Người trở xuống thì như lửa; còn từ thất lưng Người trở lên thì như vẻ sáng chói, như màu hồ phách. Ngài đưa ra hình dạng của một bàn tay, nắm tôi bởi một lọn tóc trên đầu tôi; và Thần cất tôi lên giữa đất và trời, trong các khái tượng của Đức Chúa Trời đem tôi đến Giê-ru-sa-lem, đến cửa của cổng bên trong quay về phía bắc; nơi có chỗ đặt hình tượng ghen tuông, là vật gây nên sự ghen tuông. Và kìa, vinh hiển của Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên ở đó, y như khái tượng mà tôi đã thấy tại đồng bằng. Bấy giờ Ngài phán với tôi: Hỡi con người, bây giờ hãy ngược mắt nhìn về phía bắc. Vậy tôi ngược mắt nhìn về phía bắc, và kìa, về phía bắc, tại cổng của bàn thờ, có hình tượng ghen tuông ấy ở nơi lối vào. Ngài lại phán với tôi: Hỡi con người, ngươi có thấy họ làm gì không? Những sự góm ghiếc lớn lao mà nhà Y-sơ-ra-ên phạm tại đây, để khiến Ta phải lìa xa khỏi đền thánh của Ta sao? Nhưng ngươi hãy trở lại nữa, rồi ngươi sẽ thấy những sự góm ghiếc còn lớn hơn. Rồi Ngài dẫn tôi đến cửa của sân; và khi tôi nhìn, kìa có một lỗ hồng trên tường.

Bấy giờ Ngài phán cùng ta: Hỡi con người, bây giờ hãy đào trong tường; và khi ta đã đào trong tường, kìa, có một cửa. Ngài lại phán cùng ta: Hãy vào, và xem những sự góm ghiếc ác độc mà họ làm ở đây. Vậy ta vào và xem; kìa, mọi thứ loài bò sát, các thú ghê tởm, và hết thảy các thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên đều được vẽ trên tường chung quanh. Và trước mặt các hình tượng ấy có bảy mươi người trong các trưởng lão của nhà Y-sơ-ra-ên đứng, ở giữa họ có Jaazaniah, con trai Shaphan, mỗi người đều có lò hương trong tay; và một đám mây khói hương dày đặc

bốc lên. Bây giờ Ngài phán cùng ta: Hỡi con người, ngươi có thấy điều các trưởng lão của nhà Y-sơ-ra-ên làm trong bóng tối, mỗi người trong các phòng hình tượng của mình chẳng? Vì họ nói rằng: Đức Giê-hô-va chẳng thấy chúng ta; Đức Giê-hô-va đã bỏ đất này. Ngài cũng phán cùng ta: Hãy quay lại nữa, rồi ngươi sẽ thấy những sự gớm ghiếc lớn hơn nữa mà họ làm. Rồi Ngài đưa ta đến cửa của cổng nhà Đức Giê-hô-va hướng về phía bắc; và, kia, có những phụ nữ ngồi đó khóc Tammuz. Ngài phán cùng ta: Hỡi con người, ngươi có thấy điều ấy chẳng? Hãy quay lại nữa, rồi ngươi sẽ thấy những sự gớm ghiếc lớn hơn những điều này. Ngài lại đem ta vào sân trong của nhà Đức Giê-hô-va; kia, tại cửa đền thờ Đức Giê-hô-va, giữa hiên và bàn thờ, có chừng hai mươi lăm người, họ quay lưng về đền thờ Đức Giê-hô-va, mặt hướng về phương đông; và họ thờ lạy mặt trời về phía đông. Bây giờ Ngài phán cùng ta: Hỡi con người, ngươi có thấy điều ấy chẳng? Há đó là việc nhỏ đối với nhà Giu-đa sao, khi họ phạm những sự gớm ghiếc mà họ làm ở đây? Vì họ đã làm đầy đất những sự bạo tàn, và lại trở về để chọc giận ta; và, kia, họ đưa nhánh lên mũi. Cho nên, ta cũng sẽ đối xử trong cơn thịnh nộ; mắt ta sẽ không dung tha, ta cũng chẳng thương xót; dẫu họ kêu lớn tiếng vào tai ta, ta cũng chẳng nghe họ. Ê-xê-chi-ên 8:1-18.